

17. И свидѣтельствува народътъ, който бѣше съ Него, когато Той извика Лазаря изъ гроба и го възкръси отъ мъртвитѣ.

18. За това Го и посрѣщна народътъ, защото бѣ чуль, че Той стори това чудо.

19. Я фарисеитѣ казваха помежду си: видите ли, нищо не помага? Ето щѣль свѣтъ тръгна подирѣ Му.

20. Между дошлиѣ на поклонение по празника имаше нѣкои еллини;

21. тѣ се приближиха до Филиппа, който бѣше отъ Витсаида Галилейска, и го молѣха, думайки: господине, искаме да видимъ Иисуса.

22. Отива Филиппъ и обажда на Андрея; Андрей пъкъ и Филиппъ обаждатъ Иисусу.

23. Иисусъ имъ отговори и рече: дойдѣ часътъ да се прослави Синъ Человѣческій.

24. Истина, истина ви казвамъ: ако житеното зърно, паднало въ земята, не умре, остава си самѣ; ако ли умре, принася много плодъ.

25. Който обича душата си, ще я изгуби; а който мрази душата си на тоя свѣтъ, ще я запази за вѣченъ животъ.

26. Който Ми служи, нека Ме послѣдва; и гдѣто самъ Азъ, тамъ ще бжде и Моятъ служителъ. А който служи на Мене, него ще почете Моятъ Отецъ.

27. Душата Ми сега се смути, и шо да кажа? Отче, избави Ме отъ тоя часъ! Но за това и дойдохъ на тоя часъ.

(25) Мат. 10, 39. Марк. 8, 35. Лук. 9, 24; 14, 27. (26) Иоан. 17, 24. (27) Мат. 26, 37. Евр. 5, 7.